

Beëindiging verlengd tijdelijk dienstverband

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 4 april 2000, verzonden 17 april 2000, wordt door verweerster aan appellant medegedeeld, dat verweerster besloten heeft om het verlengd tijdelijk dienstverband met appellant niet om te zetten in een dienstverband voor onbepaalde tijd, zodat zijn dienstverband met ingang van 1 augustus 2000 zal eindigen.

Bij beroepschrift met bijlagen, ingekomen op 28 april 2000, komt appellant in persoon in beroep tegen voormeld besluit. Bij aanvullend beroepschrift met bijlagen van 25 mei 2000 worden door de gemachtigde van appellant de gronden van beroep nader aangevuld. Bij schrijven van 7 juni 2000 zendt verweerster haar verweerschrift met bijlagen in. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 11 augustus 2000 te Eindhoven. Ter zitting zijn verschenen appellant in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde en verweerster in de persoon van de heren, directeur, en, secretaris/penningmeester, bijgestaan door haar gemachtigde. Partijen hebben de zaak mondeling toegelicht aan de hand van pleitnota's en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van voormelde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. Vaststaande feiten

Met ingang van 1 augustus 1998 is appellant benoemd in de functie van groepsleerkracht aan de basisschool te, ressorterende onder verweerster. De benoeming is geschied voor bepaalde tijd van 1 augustus 1998 tot 1 augustus 1999. De werktijdfactor bedroeg 0.8065.

Met ingang van 1 augustus 1998 is deze benoeming tijdelijk uitgebreid tot 1 maart 1999 met de werktijdfactor 0.1398 ter vervanging van een zieke leerkracht.

Met ingang van 1 maart 1999 eindigt de vervangingsaanstelling en wordt de benoeming tijdelijk uitgebreid met 0.1368 in het kader van projectformatie.

De benoeming wordt met ingang van 1 augustus 1999 voor bepaalde tijd verlengd tot 1 augustus 2000.

Vanaf 11 september 1998 is appellant meer dan 10 maanden ziek geweest.

Met ingang van 25 augustus 1999 heeft appellant zijn werkzaamheden hervat.

Met ingang van 26 oktober 1999 is appellant wederom met ziekteverlof gegaan, welk verlof tot heden voortduurt.

3. Het oordeel van de Commissie

Ingevolge wet, RPBO en de akte van benoeming is beroep bij de Commissie mogelijk tegen een door het bevoegd gezag genomen besluit tot beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Ingevolge het bepaalde in artikel 7:667 van het Burgerlijk Wetboek eindigt een arbeidsovereenkomst van rechtswege, wanneer de tijd bij overeenkomst aangegeven is verstreken.

Verweerster voert dan ook aan dat zij de term "eindigen" heeft gebruikt en niet "beëindigen".

Verweerster vraagt zich af of einde van rechtswege wel behoort tot een van de beroepsgronden.

Onder beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband dient dan te worden verstaan een tussentijdse beëindiging.

De Commissie is van oordeel dat onder beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband ook dient te worden verstaan het eindigen door tijdsverloop en wel om de volgende redenen. Indien het bevoegd gezag niet tot verlenging van een tijdelijk dienstverband overgaat kan de Commissie in dat kader toetsen:

- a. of sprake is van willekeur van de zijde van het bevoegd gezag;
- b. of sprake is van discriminatie;
- c. toetsing van een gemaakte afspraak tot omzetting in een vaste aanstelling;
- d. of sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd van rechtswege als bedoeld in artikel 7:668a BW.

Dit is geen limitatieve opsomming. In de praktijk kunnen nog andere redenen zijn, die de Commissie in het kader van de arbeidsrechtelijke relatie kan en ook moet toetsen.

Partijen verschillen niet meer van mening dat hier sprake is van een verlengd tijdelijk dienstverband.

Ter zitting is vanwege appellant erkend dat hiervan sprake is, mede reeds door het feit dat appellant de desbetreffende akte van benoeming heeft aanvaard en ondertekend.

In een brief van 16 juli 1998 heeft verweerster aan appellant medegedeeld:

"Na één jaar zal bij gebleken geschiktheid een vaste benoeming volgen op basis van 18,75 lesuren en, nadat het ouderschapsverlof van de heer is geëindigd, zal de vaste benoeming met 3,5 uur worden uitgebreid"

Appellant wijst er op dat functioneringsgesprekken en beoordelingen niet hebben plaatsgevonden. Hierop heeft verweerder gereageerd door er op te wijzen dat appellant zo veelvuldig door ziekte afwezig is geweest dat functioneringsgesprekken en beoordelingen in feite niet hebben kunnen plaatsvinden.

De Commissie kan verweerder hierin volgen gezien het feit dat appellant door ziekte ternauwernood in dienst van verweerder heeft gefunctioneerd. De aangevoerde "gebleken geschiktheid" is derhalve niet getoetst kunnen worden.

Appellant voert aan dat hem taken als remedial teaching kunnen worden opgedragen.

Van verweerder mag verwacht worden dat zij, voor zover redelijkerwijs te vergen, zonodig tot een herschikking van de bij haar bestaande functies overgaat, dan wel aanpassingen van functies tot stand brengt.

Appellant heeft de functie van (groeps)leerkracht in het basisonderwijs, tot welke functie behoren lesgebonden en niet lesgebonden taken. Zouden aan appellant uitsluitend niet lesgebonden taken worden toebedeeld, dan zullen de overige aanwezige leerkrachten de lesgebonden taken van appellant dienen over te nemen.

Dit houdt, naar het oordeel van de Commissie, in een grote inbreuk op de aanwezige formatie en het invullen van de functies van de leerkrachten.

De Commissie is van oordeel dat van het bestuur van verweerder in redelijkheid niet gevergd kan worden een dergelijke inbreuk te maken. Hierbij komt dat verweerder, zo zij wel een dergelijke inbreuk wenst te maken, in strijd kan komen met de inhoud van de Raamovereenkomst en het RPBO. De Commissie heeft al eerder het oordeel uitgesproken dat niet-lesgebonden taken in het basisonderwijs niet losgekoppeld kunnen worden van de lesgebonden taken. De Commissie verwijst hiervoor naar de uitspraak van deze Commissie van 7 oktober 1999. Het enkel verrichten van niet lesgebonden taken zoals remedial teaching omvat niet het geven van onderwijs, dat de taakkenmerk van de normfunctie van leraar in het basisonderwijs vormt.

Na 52 weken ziekte ontstaat het recht op WAO. Dit is niet toegekend omdat appellant reeds eerder het werk weer heeft hervat. Appellant heeft naar zijn stelling het werk hervat omdat hij per se wilde laten blijken dat hij voor zijn functie geschikt is. In feite was hij nog ziek.

Deze stelling, wat daar ook van zij, tast niet aan dat hier sprake is van beëindiging van een verlengd tijdelijke aanstelling, hetgeen los staat van een eventuele aanspraak naar het USZO toe. Dit is niet aan de Commissie ter beoordeling.

Voorts is het voor appellant de vraag of hij bij een geleidelijke reïntegratie en met de juiste begeleiding niet in staat zou zijn geweest zijn werk te hervatten.

Appellant heeft echter zelf gesteld dat het werken in een klas met kinderen erg zwaar is gaan vallen en hem bij herhaling letterlijk ziek maakt. In goed overleg met de Arbo-arts is hem ziekteverlof verleend. Tijdens dit ziekteverlof is een traject gevolgd als bedoeld in de Wet op de (re)integratie arbeidsgehandicapten (wet REA). Appellant heeft een aantal dagen stage gelopen bij het Begeleidingscentrum voor Onderwijs en Opvoeding. Daarna is ten behoeve van appellant een loopbaanbegeleidingstraject opgestart. Het resultaat van dit alles is geweest dat er voor appellant onvoldoende mogelijkheden zijn om door te gaan als groepsleerkracht.

De Commissie is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid voldoende inspanningen heeft getroost om appellant te reïntegreren, maar dat dit helaas geen succes heeft opgeleverd.

Op grond van al het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat het beroep van appellant ongegrond moet worden bevonden.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 11 augustus 2000 door mr A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr G.M.J. Prick, C.B.M. Evers, mr Th.M. Dorn en mr A.A.S.M. Aerden, leden, in tegenwoordigheid van mr H.P.G. van Eupen, secretaris.